

Slovenski Rooseveltov večer

Kot smo že v soboto poročali, se je zadnji petek zbralo nekaj domoljubnih in za dobro stvar vedno vnetih Slovencev in Slovenk, ki so sklenili, da naj tudi Slovenci doprinesejo svoj delež k praznovanju rojstnega dne predsednika Roosevelta v torek 30. januarja. Tako praznovanje se je zadnja leta vpeljalo po vseh mestih Zed. držav in mesta tekmujejo med seboj z lepimi prireditvami. Pri tem ne gre toliko za proslavljanje rojstnega dne našega predsednika, ampak je to v zvezi z drugim, zelo človekoljubnim namenom in ciljem, namreč, da se napravljajo prireditve, katerih finančni uspeh se dene v sklad, ki ga dežela nabira za pobijanje otroške paralize, te zavratne sovražnice otrok in odraslih.

Slovenci do letos nismo prirejali takih prireditev. Letos jo pa bomo! Sestanek, da se organizira ta prireditev, je sklical gl. tajnik SDZ, Mr. John Gornik. Povabil je okrog 50 oseb in kakih dvajset se jih je odzvalo, ki so bili vsi navdušeni za idejo in sklenili, da bodo šli na delo, da bo prireditev uspela. Mnogo poguma nam je dal g. sodnik Lausche, ki je rekel, da Slovenci ne smemo zaostajati za drugimi, ki tekmujejo z raznimi prireditvami vsako leto na 30. januarja, da pokažejo, da stojijo za predsednikom Rooseveltom, ki je prvi sprožil idejo, da narod napove boj, odločen boj, za pobijanje otroške paralize.

Seja je osvojila več važnih predlogov in si izbrala odbore, ki bodo šli takoj na delo, da se pripravijo lep program, ki bo vseh starim in mladim. Vsi navzoči so bili enih misli, da mora biti na 30. januarja SND na St. Clair Ave. nabito poln naroda. Radi tega bo vstopnina samo 25 centov in to za program, ki bo vreden dolarje. Natančneje o programu bomo poročali od časa do časa. Za danes vemo le toliko, da bo sodelovalo pet slovenskih orkestrrov, naših najboljših. Sodelovanje so obljubili brez vsake odškodnine. Program se bo pričel točno ob osmih zvečer, ki bo trajal nekako eno uro, potem se prične pa ples. V prizidku se bo serviralo prigrizek in pijačo.

Sledeči odbori bodo sodelovali:
ODBOR ZA PROGRAM: Dr. Wm. J. Lausche, Johnny Pecon, Johnny Gornik, Miss Frances Bogovič, Miss Anna Traven.
PUBLICISTIČKI ODBOR: Vsi uredniki lokalnih slovenskih časopisov, dalje Anton Grdina, dr. J. W. Maly, John L. Mihelich, Anthony Klančar.
FINANČNI ODBOR: Joe Gornik, Mrs. Josephine Zakrajšek, Joe Okoren, Mrs. Frances Ponikvar, councilman Edvard Kovačič.
KUHINJSKI ODBOR: Mrs. Johana Gornik, Mrs. Genovefa Šupan, Mrs. Anna Erbežnik.
PRI VRATIH IN ZA BARO: Frank Turek, Stanley Krošmar, Stanley Ravnar, Joe Vraneža, Martin Svete.
ZA SERVIRANJE pri mizah bodo dekleta Častne straže SDZ slovenskih narodnih nošah.
ZA UREDITEV ODRA in pomoč na odru: Matt Grdina in Frank Žagar.
Rojaki, kupite vstopnice za ta večer! Pokažimo se, da smo dobri Slovenci, pa tudi dobri Amerikanci! Dvorana SND mora biti na 30. januarja nabito polna!

STIRJE DEČKI UTONILI V BOSTONU

Boston, Mass. — Več dečkov se je igralo v pristanišču s tem, da so skakali iz ene ledene plošče na drugo. Naenkrat je pa voda začela nesti led ob brega. Stirje dečki, v starosti od 8 do 11 let so utonili, druge so pa rešili.

DVOJNA BOLNIŠKA PODPORA

Winchester, Pa. — Russel Oastres je doma padel in si zlomil dvoje reber. Javil se je pri družini in je dobival bolniško podporo. Ko je ozdravel, je šel na svojo svojega društva, da se javi v zdravstvo. Ko je šel od seje, je padel po stopnicah in se težko poškodoval. Zopet je na bolniški listi.

Graduantinja
Miss Dorothy Lustig, hčerka Mr. Anton Lustiga, 9408 Columbia Ave. bo graduirala v torek 23. januarja zvečer iz John Hayes višje šole. Naše čestitke!

V bolnišnici
V Mt. Sinai bolnišnici je prestala operacijo poznana Mrs. Karolina Kmet, 6206 Schade Ave. Začasno obiski niso dovoljeni. Želimo ji hitrega okrevanja.

Nova državljanka
Mrs. Valeria Fidel, 695 E. 157th St. je dobila ameriško državljansko pravico. Naše čestitke!

Zopet uraduje
Dr. Vincent Opaškar od danes naprej zopet uraduje na 6402 St. Clair Ave. po odsotnosti 12 dni.

Po potresu na Turškem. Vas Erzincan, kjer ni ostala niti ena hiša cela in 90 odstotkov vsega prebivalstva je našlo smrt pod razvalinami, ali so pa zmrznili, ko so bežali na polje v največjem mrazu.

Stotine ruskih letal je bombardiralo Finsko

Rusi so izvedli štiri izpade na polotoku Karelian, toda so bili vrženi nazaj. Rusi so vrgli nad 1,000 bomb nad 27 finskimi kraji.

Helsinki, Finska. — Več sto ruskih vojni letal je vrglo v soboto na tone bomb na razna finska mesta in vasi. Najbolj je bilo poškodovano ob bomb pristanišče Turku. Finsko poveljstvo tudi poroča, da so Rusi izvedli štiri izpade na polotoku Karelian in na fronti severno od jezera Ladoga, toda finske čete so odbile vsak naskok.

Bombe iz leta so povzročile v pristanišču Turku dva večja požara. Bombe so poškodovale dve bolnišnici, kjer je bilo ranjenih več žensk. Ognjegasci so gasili vso noč, da so pogasili ogenj.

Tudi na Helsinkih so prileteli ruski avijatičarji, toda pregnale so jih topniške baterije, predno so mogli vreči kako bomb.

Ruski napad na polotoku Karelian je bil prvi v teku enega meseca. Štirikrat so naskočili vasico Taipale, toda vselej so bili vrženi nazaj. Pri jezera Ladoga so hoteli Rusi iztrgati Fincem iz rok pozicije, ki so jih zavzeli Finci zadnji četrtek. Toda tudi tukaj Rusi niso imeli nobene sreče.

Finci poročajo, da so v soboto zbili Rusom sedem letal na tla, tri ruska letala so morala pa pristati iz tega ali onega vzroka. V tem zadnjem zračnem napadu z letali so vrgli Rusi najmanj 1,000 bomb.

V Florido

Na gorko v Florido sta se odpeljala Anthony in James Fidel iz Unionville, Ohio. Mnogo razvedrila jima želimo!

Neutrálne vabijo k zaveznikom

London, 20. jan. — Minister mornarice, Winston Churchill, je danes pozval vse evropske neutrálne države, ki se tresajo pred bodočnostjo, naj se pridružejo zaveznikom, to je Angliji in Franciji, za skupno akcijo, da se hitreje zaključijo vojna z Nemčijo. Drugače, svari Churchill, vojni plamen objel tudi neutrálne države. Minister je govoril po radiju, s čemer je dosegel vse neutrálne države.

„Neutralsci upajo, da bodo zaveznički zmagali,“ je rekel Churchill. „Vsak goji upanje, da se bo vihar polegel, predno njega doseže. Toda bojim se, da se vihar ne bo polegel in da ne bo šel mimo neutrálnih držav. Ne samo, da se ne bo polegel, ampak se bo celo razširil in ojačil. Zadržal bo proti jugu, proti severu, Nobenega izgleda ni za hiter konec razen v skupni akciji.“

„Če bi Anglija in Francija, naveličani boja, sklenili mir, bi malim neutrálnim evropskim državam ne preostalo nič, ker bi si vse razdelila nacizem in boljše vize.“

Minister je rekel, da tega ne govori radi Anglije in Francije, ker ju ne skrbi izid vojne, toda govori radi usode malih držav in

Pogrebni obredi za senatorjem Borahom

Washington, D. C. — V ponedeljek 22. januarja se bodo vršili v senatni zbornici kongresa Zed. držav pogrebni obredi za senatorjem Borahom in sicer ob 12:30 popoldne. Obredov se bo udeležil predsednik Roosevelt, vsi člani najvišje sodnje, ves vladni kabinet in drugi visoki uradniki, poleg senatorjev in poslancev.

V soboto se je bil sestel senat za 10 minut k zasedanju. Podpredsednik Garner je točno opoldne odprl zasedanje, ko se je uradno naznanilo, da je umrl senator William Borah. Nato se je zasedanje končalo do ponedeljka popoldne. Ob petih popoldne v ponedeljek bodo dali truplo senatorja Boraha na vlak ter ga odpeljali v Bois, Idaho, kjer se bo vršil pogreb v petek.

Odbor "škrjančkov"

Starši mladinskega zbora Škrjančki so izvolili za letos sledeči odbor. Predsednik Louis Godec, podpredsednik E. Slokar, tajnica M. Furlan, blagajnik F. Martin, zapisnikar F. Požar; nadzorniki: F. Mavrič, L. Križman, J. Draz; prosvetni odbor: F. Požar, L. Furlan, F. Mavrič; zastopniki za Društveni dom: L. Križman, F. Požar, M. Vogrin; zastopniki za skupne zbornice: E. Slokar, L. Godec, J. Draz.

Gorki pozdravi

Gorke pozdrave iz mrzlega Jolietia pošiljajo iz gl. seje SZZ sledeče gl. odbornice: Mrs. Marie Prislard, Mrs. Albina Novak, Mrs. Josephine Menart-Mustar, Mrs. Mary Otoničar, Mrs. Mary Tomažin, Mrs. Josephine Erjavec. V petek so imeli tam 20 stopinj pod ničlo.

NOVI GROBOVI

Matilda Begovič
Po daljši bolezni in trpljenju je preminila na svojem domu, 521 E. 152nd St. Matilda Begovič, rojena Malnar, stara 48 let. Tukaj zapuščata soproga Petra in tri sinove: Jakoba, Franka in Johna Pakish, tri hčere: Mary, omožena McSweeney, Rose, omožena Giegerich in Frances, omožena Raukar ter več sorodnikov. Doma je bila iz Spodnje Planine, fara Draga, kjer zapuščata več sorodnikov. Tukaj je bivala 36 let ter je bila članica društva Waterloll Grove, št. 110 WC. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v torek zjutraj ob 9:30 na Calvary pokopališče. Bodi ji ohranjen blag spomin, preostalem pa izrekamo naše sožalje.

Frank Novak

V soboto četrč čez četrto uro popoldne je preminul v Charity bolnišnici rojak Frank Novak iz Lorain, O. ki se je nahajal tukaj radi dela zadnje tri mesece. Bil je star 28 let in sin matere-vdove Gertrude Novak, rojena Jevce, doma iz Črne vasi pri Ljubljani. Rajni je došel v Ameriko še mlad. Zadnje čase je nekoliko delal v restavraciji. Njegova mati stanuje na 1925 E. 29th St., Lorain, O. Poleg matere zapuščata dve sestri, Mrs. Antonijo Klina in Mrs. Johana Paulich, v Poniak, Ill., pa sestro poročena Steven Mauzer. Truplo bo ostalo v kapeli A. Grdina in Sinovi do pogreba, ki se bo vršil v cerkev sv. Cirila in Metoda v Lorain, O. in na Calvary pokopališče v Lorainu. Naj počiva v miru, preostalem pa naše sožalje.

Vitus Radovič

Po osemdnevni bolezni, pljučnici, je preminul v nedeljo popoldne v mestni bolnišnici Vitus Joseph Radovič, star 59 let, stanujoč na 1421 E. 41st St. Doma je bil iz sela Šipak pri Karlovcu. V Ameriko je došel leta 1902. Zadnjih 12 let je delal v Royal Brass Mfg. Co. Zapuščata soproga Ana, hčer Terezijo in sina Štefana, ki se nahaja pri ameriški mornarici na Havajih. Bil je član društva sv. Josipa, št. 99 HBZ. Truplo ostane do pogreba v pogrebnem zavodu A. Grdina in Sinovi. Čas pogreba naznanimo jutri.

Terezija Palčič

Po šestmesečni bolezni je preminila Terezija Palčič, stara 66 let, rojena Perušek, stanujoča na 1121 E. 66th St. Doma je bila iz Podcerkve pri Ložu, odkoder je prišla v Ameriko pred 26 leti. Tukaj zapuščata soproga Johna, sina Josepha in tri hčere: Mary Knaus, Jennie Kotnik in Josephine Jezere, v Chicagu sestro Frances Kočvar, Washington State sestro Jennie Tevz in več sorodnikov. Bil je star šele 16 let, ter je pohajal v Clement Drive višjo šolo, kjer je bil zelo aktiven pri vseh športnih oddelkih. Bil je zelo priljubljen pri sošolcih. Tukaj zapuščata žaločede starše Andrej in Ana, rojena Kuhar, brata Andreja in sestro Ano. Bil je član društva Čas, št. 460 SNPJ in društva Dom, št. 25 SDZ. Pogreb se bo vršil v torek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia, 3515 E. 81st St. v cerkev sv. Lovrenca in na pokopališče Calvary. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, prizadetim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

John Rezin

Po trimesečni bolezni je preminil John Rezin, stanujoč na 14570 Pease Rd., Maple Heights. Bil je star šele 16 let, ter je pohajal v Clement Drive višjo šolo, kjer je bil zelo aktiven pri vseh športnih oddelkih. Bil je zelo priljubljen pri sošolcih. Tukaj zapuščata žaločede starše Andrej in Ana, rojena Kuhar, brata Andreja in sestro Ano. Bil je član društva Čas, št. 460 SNPJ in društva Dom, št. 25 SDZ. Pogreb se bo vršil v torek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia, 3515 E. 81st St. v cerkev sv. Lovrenca in na pokopališče Calvary. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, prizadetim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

NAJNOVEJŠE VESTI

London, 21. jan. — V Severnem morju je zadel na mino rušilec Grenville in se potopil. 81 mornarjev je izgubilo življenje, 118 pa se jih je rešilo.

Danes je bilo potopljenih ali poškodovanih osem trgovskih ladij na raznih krajih.

Toulon, Francija, 22. jan. — V Sredozemskem morju je izbruhnil požar na italijanskem parniku Orazio. 900 potnikov in posadka so se rešili v čolnih. Na pomoč je prihitel laški parnik Conte Biancamano, ki je vzel potnike in posadko na krov. Parnik je bil 100 milj od Barcelone, ko je poslal klice na pomoč. Kot se poroča, se je posadka ves dan v nedeljo borila z ognjem in šele ko je videla, da ga ne more pogasiti, je poslala klice na pomoč in se podala s potniki v rešilne čolne. Iz Marselja je odhitelo več francoskih ladij na pomoč.

Tokio, 21. jan. — Angleška bojna ladja je ustavila blizu japonske obale japonski parnik Asama in vzela z njega 22 nemških potnikov. Nemci so odšli iz San Francisca 6. januarja, kjer so bili uslužbeni pri Standard Oil Co.

Rim, 21. jan. — Italijanska vlada je uradno priznala novo kitajsko vlado, katero je postavila Japonska pod predsedstvom Wang Ching Wei. Značilno je pri tem, da ta nova vlada uradno še ne obstoji, ampak se namerava razglasiti šele prihodnji mesec, ko se bo praznovalo kitajsko novo leto. Italija se je hotela s tem najbrže prikupiti japonski, kjer je zadnje čase italijanska trgovina na Kitajskem precej ponehala.

Volitve za 22. distrikt

Governor Bricker je razglasil, da se bodo vršile primarne volitve za nominacijo kongresnika v 22. distriktu na 6. februarja in glavne volitve pa na 20. februarja. Volitve v tem distriktu bodo volili namestnika umrlemu kongresniku Boltonu. Njegova žena, Mrs. Frances Payne Bolton, je izjavila, da bo kandidirala. Njo bo republikanska stranka uradno podpirala. Bivši kongresnik, Anthony Flegler, demokrat, je tudi naznanil svojo kandidaturo.

Prestala operacijo

Mrs. Johna Melle, 6806 Bonna Ave. se nahaja v Cleveland Clinic bolnišnici, kjer se je morala podvreči težki operaciji, ki jo je srečno prestala. Sedaj se nahaja doma, kjer jo prijatelji celo lahko obiščejo. Dobri ženi želimo, da bi kmalu popolnoma okrevala.

popoldne ob eni uri iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 18 Mon., Jan. 22, 1940

BESEDA IZ NARODA

Novice iz "Jutrovega"

V naši naselbini so kar tako napravljene, da vsak najraje pravi: pa daj ti. Saj ne naredim tudi jaz sile, pa vendar se včasih oglašim, seveda to je kar se tiče dopisovanja. V resnici se vedno dobi nekaj, ki je tudi potrebno, da se poroča v javnosti. Zadnje soboto 13. januarja je imel pevski zbor Cvet veselice v SDD na Prince Ave. Udeležba je bila še precej povoljna, ampak če bi se ljudje zavedali koliko je s tem truda in dela in koliko je treba žrtvovati, bi bila gotovo tudi udeležba še boljše. Videl sem precej rojakov iz St. Clairja in drugih naselbin iz naše okolice pa je bila malo bolj pičila udeležba. Upam, da boste drugič ob enaki priliki malo bolj cenili pevske zборе in se tudi udeležili njihovih prireditvev.

Pred pustom bo še več prireditev v tej dvorani in tako bo v soboto 27. januarja veselica vseh društev, ki zborujejo v tej dvorani, a spadajo k različnim organizacijam, za omenjeni večer pa so se združila in napravijo veselico za korist Slovenske delavske dvorane, kar je prav lepa ideja in vse hvale vredna. Da, le tako delujemo skupno. Teh društev je, če se ne motim deset. Že to število članstva bo gotovo prišlo in bo to veselica, ki bo prekašala vse dosedanje.

Na tej veselici bodo same najboljše kuharice, najboljši natakarji in tako bodo gotovo tudi najboljše jedila in pijača. Torej, to je vse kar zahtevamo in bomo lahko rekli, da smo imeli "good time," pa saj bomo imeli tudi dobro godbo, ki bo tako igrala, da boste lahko plesali na desno ali na levo. Slišal sem tudi, da bo to maškardna veselica, kar bo gotovo še bolj privlačno za vse. O tem bo še vse bolj podrobno poročano v tem listu.

Kar se pa tiče teh predpustnih časov bi še kaj pisal, ampak se spominjam, ravno nekako pred dvema leti, sem tudi pisal dopis in sem ob tisti priliki opomnil na nekaj naših starih navad in da so v starem kraju otroci sline cedili, ako so kaj videli pa tiste niso bili deležni. Saj so jih tudi cedili, tudi Jaka mi je tako pritrtil, da so jih in še jih cedilo in jaz še vedno vztrajam pri tem. Nekomu pa to ni bilo všeč ter je trdil, da jih nismo cedili. No, sedaj pa ne bom o tem nič pisal, ker so še vedno v naši naselbini nekateri taki, da ne pripoznavajo letnih časov. To pomeni, da ne vedo, da se poleti oglašajo piknike in slavnike in pozimi pa veselice in premog itd.

V zadnjem dopisu sem bil pozabil se zahvaliti vsem tistim, ki so kaj darovali in se jim sedaj prav lepo zahvaljujemo: Mr. in Mrs. Lupšina, ki imata grocerijo in mesnico na 109. cesti in Dove Ave. in sta darovala veliko košaro vsakovrstne grocerije ob priliki otvoritve novih prostorov SDD, torej lepa hvada, enako prav lepa hvada našemu direktorju Mr. Frank Hribarju, ki je sam napravil en lep predmet ter daroval domu in vse to smo spravili v denar, lepa hvala Francu. Prav lepa hvala tudi Mr. in Mrs. Karol Znebel, ki imata gostilno na Prince Ave. in sta darovala lepo vsoto v gotovini. Prav lepa hvala vsem skupaj, če bomo tako lepo skupno delovali, kot se nam je pokazalo do sedaj, nam je napredek zagotovljen.

Pri domu imamo sedaj tudi novega oskrbnika v osebi Frank Bubnič-a, ki že dolgo vrsto let živi v naši naselbini kakor se že sedaj vidi, je bil on prav rojen za ta posel, ker je res pripraven za to delo in pomaga pa mu tudi njegova soproga. Prav pripraven je tudi Mr. J. Samsa, saj s Frankom skupaj živita in sta tudi nekaj v sorodstvu in vem, da mu bo pri tem veliko pomagal, kar se že sedaj vidi. Upamo, da bo naš narod prav z veseljem zahajal v nove prostore in Mr. Bubnič je tudi rekel, da bo vsem postregel z najboljšo kapljico, torej le v dom.

Ker smo pa ravno v času klobas, pa napišimo še malo o klobasah, ker so se tudi podarjeni "šuhi," Mr. Jakatu spremenili v klobase. No, se ne ve, mogoče bo pa sedaj taka moda, da bodo otroci nosili take "šuhe." V nedeljo 14. januarja nas je bilo več tam v SDD in smo ga prav veselo južinali in pili. Pravijo, da ima vsaka stvar dva konca, zato smo se tudi mi odločili, da gremo domov. Bilo nas je šest po številu. Ko pridemo iz dvorane, pa nam udari v nos duh po klobasah in vsi smo bili prepričani, da prihaja od Reno, a ker je bil pa lastnik klobas z nami je to zanikal. Počasi smo jo mahnilo proti Reno Ave. in šli tako daleč, da smo prišli do hiše odkjer se je razvijal tisti prijetni vonj po klobasah, obstali smo pred hišo Mr. J. Rolih. Jože pa moško z nami in jo mahnamo v kuhinjo: "Klobase nam dišijo," smo potožili. "No, kje je pa naša stari, da gre iskat nekaj klobas, veste se že suše," pripomni Mrs. Rolih.

Takoj smo se pričeli nekaj izgovarjati, da ni in ni treba. Mrs. Rolih pa je le silila, da bomo vsaj malo pokusili. Mr. Miklavčič, ki je bil z nami pripomni, da pa kruha nimamo in spet se oglasi Mrs. Rolih: "tudi kruh imamo doma, no, le hitro prinesi Jože!" Res prinese Jože in vse kolikor jih je bilo na eni palci. Ker smo videli, da se ne moremo ubraniti, smo pa pritrtili: "naj bo, ampak samo vsakemu eno za poskušnjo." Toda Mrs. Rolih je menda prinesla tisti lonec iz starega kraja, kajti take lonce smo pri nas rabili samo enkrat na leto in to je za veliko noč, ko smo kuhali "žuco." Ta lonec je bil velik kot mernik.

Tako smo se malo pogovarjali in klobase pa so dišale, ko so se kuhale. Mrs. Rolih je zrezala ene pet štruc kruha in postavila klobase na mizo. Jaz sem mislil, da jih bo samo za pokusiti, a ko sem sešel sem videl, da jih je prišlo na vsakega pet parov. O Marička, da bi bil vsaj še ti Jaka z nami, veš saj smo te imeli v mislih, ampak klobase pa imela, da sem ti jih mislil en par poslat kar po telefonu, posebno še, ko nam je rekla Mrs. Rolih, da moramo vse pojedst, ker oni vse stran vržejo kar ostane, joj, prelijo meni pa še bolj hudo in zopet sem mislil na te, ker sem že nekoč čital, da ti rad pokusiš in ješ dobre mesne klobase. Veš Jakob, pri Rolihovih jih imajo še in če se želiš enkrat prav poceni najest dobrih klobas, pridi na Jutrovo takoj, in za plačilo boš samo rekel: "Lahko noč!" in bo vse plačano. Rolihovi, prav lepa vam hvala za klobase, kruh in vino, vas bomo že kaj kmalu spet obiskali, kajti klobase so res prav dobre. Pozdrav vsem,

A. Vatovec.

Iz zadružne fronte

Iz za napovedi vojne je tudi med nami vzcvetelo z generali, ki ti vemo povedati, natančno vse vojne manevre, posebno potem, ko se že enkrat uresničijo. Nihče izmed teh nam pa ne pove, da je to tudi vojna za profit in da bi te ne bilo, če bi bila večina ljudi v vojni prizadetih deželah združena v ZADRUŽNEM GIBANJU. Neodpustljiv greh bi bil, ako bi ne vedeli vseskozi, da sedanja vojna je še drugi poglavje zadnje in da tudi ta ne bo končala vojna na svetu. Ekonomija imperalizma tako zahteva, ali pa neizogibni socialni preobrat.

To je uničujoča stran naše družbe. Človek se bo rešil pomankanja in trpljenja le takrat, ko bo rekel v organiziranem glasu: dosti je tega, ko bo odpravil profit — kapitalizem ve, da mu je odklenalo, to pričuje Liga narodov, katere glavni cilj je podaljšanje življenske dobe tega sistema, to priča sedanja vojna in to bo pričalo vse udejstvovanje in prizadevanje onih, katerim je zato, da iskoriščajo brata — človeka. Preko tega ne moremo iti, če hočemo vedeti kje nas žuli.

Delavec ima gibanje v teku, katero odpravlja profit. Zato je dobro, ako rečemo vsi skupaj: od danes naprej bomo vsak po svoji moči delali na to, da se pomagamo odpraviti to rak-rano človeške družbe. Kot zadrugarji lahko to storite v veliki meri in to je tudi vaša dolžnost, da že enkrat začnete resno misliti in delovati na tem polju. Rešitev je le v vas samih, profit delate vi sami, le spraviti ga ne zlate. Tako vedo oni, ki nas iskoriščajo, ali ni že čas, da to odpravite s tem, da vse kar sami izdelate, sami pokupite brez dobička za tretjo nepoklicano stranko.

Slovenski zadrugarji se trudijo temu odpomoči; povečate njih število in njih vrste, napravimo iz potoka reko, ki naj preplavi ves naš življenj. Postanite aktivni zadrugarji, organizirajte svojo nakupovalno moč v vseh delih Clevelanda. Prva naj bo skupina na St. Clairju!

Mi vemo, da ni samo delo, je tudi zabava in kdor ne verjame, naj pride v soboto 3. februarja v Slovenski delavski dom na Waterloo Rd. v zgornjo dvorano in se prepriča o tem na naši predpustni veselici. Vabljeni ste vsi. Za maškare bodo preskrbljena žarila — nagrade. Pogovorili se bomo o tem in onem in spet šli s podvojenimi močmi na delo za ZADRUŽNO GIBANJE.

Joseph A. Siskovich, tajnik.

Kam pa na pustno nedeljo?

"Janez, kam pa na pustno nedeljo?" — "I, kam pa?" — "Joj, joj, kaj še nič ne veš kaj bo vse v Slovenskem domu na Holmes Ave., to bi pa ja moral vedeti, da priredi podružnica št. 3 SMZ maškardarno veselico, kjer se bodo delile tudi nagrade in še nekaj posebnega bo, na odru bo pokazana igrarica "Nesrečna žena," ona mlada, on pa star in vrhu tega še pijanec. Bož že videl kaj bo. Ubogi mož, jaz bi že ne bil rad na njegovem mestu. Veš, več ti pa ne bom povedal, ker je najboljšje, da prideš tja in sam vidiš. Nemaram, da bi mi potem morda rekel, da lažem. Rečem pa, da se boš kesal, če ne prideš."

"Na ušesa mi je priletelo, da bo tisti nesrečni mož, Joe Grdina, saj ga poznaš, ki je bil že v ruskem ujetništvu, žena bo tista mlada Albina Novak iz Collinwooda, saj to tudi poznaš, ker je že večkrat igrala. Boš le videl kako zna biti huda in boš potem vedel zbirati kakšno dobič dobil, ker sem nekaj slišal, da se misli oženit. Veš tako ti povem, dekleta so lepa, a so tudi huda. Še nekaj ti povem, da ne boš pozabil svoje pripeljati, ker vem, da rada pleše in se veseli." — "Tega pa gotovo ne pozabim, ker potem bi bilo trikrat joj." — "Še

Če verjamele al' pa ne

Tudi v starem kraju smo opletali na sveti večer in omedlevali, ko je udaril iz kuhinje klic od krvavih klobas: fantje, le po nas! Pa je bilo zapik, dokler nismo prišli od polnočnice. To je bilo menda tudi vzrok, da smo bili tako hitro doma. Kar sem jaz prebil božičnih večerov doma, je bila vselej domača zabava s klobasami po polnočnici.

Prej pa kaj malo! Morda kuhane hrške in voda, pa kak krompirček v komašnah. V Ameriki pa še nisem jedel kuhanih suhih hršk in ne pil hrškove vode. Vse sorte so mi že prinesli odpadkov iz stare kontre, da bi se pa kdo spomnil in prinesel en mernik suhih hršk, tisto pa ne. Morda bi ne bilo napačno, če bi jih kak naš trgovec importiral za božič. Se mu bo izplačalo. Jaz jih že naprej naročim en funt.

Oni dan me je spomnil na kuhane suhe hrške in hrškovo vodo Father Jager. Bral je o tisti žnki, ki je hotela dati trgovcu električno ledenico nazaj, ker jih je napravila preveč kosov ledu in ni vedela kam z njimi. Father Jager svetuje, da bi jih posušila in skuhala. Morda bi res ne bilo napačno. Bogve, koliko časa bi se jih moralo kuhati, da bi bili mehki?

No, vidite, vse sem že opele in zašavrval precej iz tira, moj mahod se pa kar sam ongavi in se. Treba ga je zopet prijeti v roke, da se bo dobro izpeljalo, čeprav že skoro ne vem, kje prav sem. Zdi se mi, da sem krenil

nekaj, Janez, veš vsa ta zabava, igra in ples te bo stalo samo 25 centov, ali moreš dobiti kje lepšo priliko? Otroci v spremstvu staršev pa so prosti vsake vstopnine.

"Kaj takega pa še ne Jakob, prav gotovo pridem in še kaj več jih bom pripeljal s seboj, samo, da vem. Kje se pa dobe vstopnice?" — "Vstopnice pa lahko dobijo pri tajaniku ali pri predsedniku, saj menda veš kje živita, ampak kmalu se oglasi, da jih boš gotovo dobil, ker sem nekaj slišal, da jih bo najbrž zmanjkalo." — "Takoj jutri grem onje."

Čenjeni rojaki in rojakinje, vsi ste prav prijazno vabljeni ob blizu in daleč, da se udeležite te lepe zabave. Ker bo to prva veselica, ki jo priredi podružnica št. 3 SMZ vem, da ne bo prav nobenemu žal, če pride in se z nami razveseli, saj bo to zadnja veselica pred pustom.

Pridite in sami boste videli, da bo dovolj smeha in veselja. Preskrbljeni bomo tudi z različnimi zdravili, če bi katerega ščipalo od prevelikega smeha. Vsega bo dovolj za stare in mlade. Na uslugo vam bodo dobri, izvežbani "zdravniki" in "strežnice," ki bodo takoj na mestu, kjer bo potrebna nujna pomoč.

Pričetek je ob pol osmih zvečer. Za godbo bodo skrbeli Kristoff bratje. Pravijo, da bodo tako igrali, da se bo vse vrtele. No ja, saj so naši člani. Torej na svidenje v Slovenskem domu na Holmes Ave. 4. februarja, J. H. član št. 3. SMZ.

Smrt slovenskega stavca. V Gorici je umrl g. Jako Jamšek, najstarejši slovenski stavc v Julijski krajini. Delati je pričel že pred svetovno vojno v znani "Goriški tiskarni" v Gorici. Ko je dobila ta tiskarna prvi linotip v deželi, je postal Jamšek prvi naš linotipist. Med vojno je delal v tiskarni "Edinost" v Trstu. Pozneje se je zopet vrnil v Gorico in je bil najprej zaposlen v Narodni tiskarni, nato pa v Katoški tiskarni. Ko je morala slednja leta 1932 ustaviti svoje obratovanje, ker ni dobila obrtnega dovoljenja, je bil tudi Jamšek na cesti. V svojo še večjo nesrečo je začel pa še bolehati. Bil je priznan in izvežban linotipist, po značaju pošten in skromen mož.

od njega na starega leta Dateraj, štima!

Z Johano sva bila sama. Ta mali so šli spat, starejša neracija je šla pa po svetlu bi bilo drugje bolj fletno. Ona je brala božično število. Soko cenjene Ameriške Dne, ne, jaz sem se pa vsekal presedaval po stelah. Pa me pretege sva hitela molčati, sem mi je zdelo tega molčanja volj, sem ji rekel:

"Johana, veš kaj, jaz se pa napil!"

"Le daj se, saj se, hvali gu, ne boš prvič in kolikor znam, tudi zadnjič ne. Šlo bilo pa res čudno, če bi šel danski v drugo leto."

"Saj ni tisto, ampak jaz da žgana pijača ali pa česa, mago proti prehlajuju. Je s česnom nisva nič na bom pri viski ostal. Čakaj videla, bom napravil pijačo, je še nisi pila, jaz pa že ved."

Spomnil sem se bil ne da mi je bil prinesel To senhardt iz Loraina s posestrice Pepece precej steklenico finega žganja. Ne vem, kako da mi je bila lenica tako iz uma prišla sem bil čisto pozabil nanjo podstražjo sem jo našel, to je bila skrila Johana in zdaj milostno dovolila, smem prijeti v roke "po kakor ni pozabila dodati."

Vzel sem dva velika koda del v vsakega kos ledu sček limone, prillil par "ginger-ale," navrh pa mroba žgano stvar. Po tem lepo pomešal, počakal par da se je shladilo in postavil Johano. Boječe je dela pijače na jezik in izrekla so je pijača okej. Jaz je pa tako pobožno pokušal, ke se bal, da se mi ne bi v Predno je bila Johana na polovici, sem si jaz delal trti kozarec. In ne boste jeli, če vam povem, da v stih minutah ni bilo o nabo duha ni sluha. Kakor se prej dva dni na kislto stran postal zdaj zgovoren in da nikoli tega.

"Veš, Johana," sem rekel (toliko se še spominjam "taka je navada med ljudmi kaj nase dajo, da pred novega leta napravijo zabavo in dobre sklepe. Vidiš, en sklep in zaobljubo bom ti zdaj storil."

"Kaj boš delal sklepe, boš v pol uri pozabil in ji je rekla ona, ki me pozna. "Nak, zdaj bom pa postal stogrd človek. Tukajle je prec ..."

"Lej ga, pa menda ne boš me naglo ustavi Johana. "Kaj bom krel, ko je lepo na svetu. Hotel sem reči, da bom zdajle napravil sklep, ki ga bom pa tja žal. Moja častna in moška da."

"Sem zelo radovedna, maj čakam!"

"Vidiš, da ne boš rekla, samo za pokoro ljudem na bom napravil trden sklep obljubo, da se bom vse nje leto, to je od danes opa pa do drugega leta do polno se bom vestno, pravim, pri pijači nazaj držal!"

Johana je nekaj govora štrama in podobnem. Bil pa vesol, da se bom lalem kisal, pa se je presel nisem prelomil tistega vam rečem.

No in drugi dan me je hod popustil skoro popolno v torek zjutraj sem prvič bote videl naš preljubi Sicer sem se še ves teden vlem kisal, pa se je presel Vse to sem pa napisal v to, da ne bodo gori na Julijezikali, da sem se naložzal od njih prireditve. Zda niti čez svoj nos ni več go, Obljubim pa, da ne bo nikogo, ko se bomo videli in

Davek od davka

Nekateri argumentirajo, da je vsaka stvar dobra, ki je enostavna, preprosta. Zato pa v Beli hiši trdijo, da je 10 odstotni davek na dohodninski davek enostavna stvar, torej dobra, ter bo radi tega dobila podporo v kongresu. Toda vse enostavne stvari niso dobre in vse dobre stvari niso enostavne.

Smisel davkov je to, da se obdavči nekaj, kar človek lastuje, ali zasluži, ali dobi kot dohodek, ali pa kupi. Toda ta davek, kot ga je priporočil predsednik Roosevelt kongresu za sprejem, je davek od davka, torej davek od nekaj, kar je davkoplačevalec že plačal od svojih dohodkov. Ta davek pomeni to, da ko bo človek plačal svoj dohodninski davek po običajni predpisani lestvici, bo moral dodati še 10 odstotkov, kolikor znaša že plačani davek. Torej davek od davka.

Teoretično se naloženi naši davki na zmožnost plačila oziroma od tega, kar človek dobi v dohodkih, od tega plača davek. Ta super-davek bi pa ta princip prekršil. Ta davek bi samo naložil novo breme na nekateri in druge pa popolnoma izvzel. Torej bi oni, ki bi plačali te nove davke, plačali več kot bi morali plačati, če je kaka pravična razdelitev v davkih. Kajti ti, ki zdaj plačajo davke, jih plačujejo že itak v skrajni višini, to se pravi, da so že itak obdavčeni do kože. In zdaj bi se jim enostavno naložilo pa še 10 odstotkov več.

Toda javni uradniki, ki študirajo davčno mero, in katerih naloga je, da najdejo stvari, ki naj se obdavčijo, ne gledajo na principe in tudi ne dosti o zmožnosti plačevanja, niti jim ni mar breme posameznikov, ki ga morajo nositi s plačevanjem davkov. Zato pa ti javni uradniki, ali politikarji, če jih hočemo tako imenovati, ne nalagajo davkov na podlagi principov zmožnosti plačevanja, ampak na podlagi zmožnosti pobiranja davkov.

Pravijo, da so dohodninski davki naloženi samo na gotov razred ljudi, to je na one, ki imajo dohodke nad gotovo vsoto. Toda tudi v tem razredu jih je mnogo, ki se izognejo davkom oziroma navajajo take dohodke, ki niso podvrženi davkom. Tako bo te nove vrste davek padel zopet samo na gotov razred ljudi, drugi bodo pa prosti.

Roosevelt pravi, da ta davek ne bo prizadel malega človeka. Direktno ga res ne bo, indirektno pa. Vsak, ki zdaj plačuje davke, bo moral plačati dodatno od teh še 10 odstotkov, kateri denar bi sicer prihranil, ali zanj kaj kupil. Torej teh 10 odstotkov bo šlo iz prometa in bo poslano v federalno zakladnico. Teh 10 odstotkov novih davkov bi sicer lahko pomenilo nove investicije, razširjenje trgovine in industrije, kar bi obratno pomenilo nov zaslužek za delavca, večjo zaposlitev.

V boj zoper otroško paralizo

Cela armada prostovoljcev se je organizirala v okraju Cuyahoga za nabiranje prispevkov za sklad, ki se potrebuje za veliko, če ne največjo sovražnico človeškega rodu — otroško paralizo, ki napade brez svarila in pobija ali pa pohablja.

Kampanja se je pričela v soboto 20. januarja in se konča 30. januarja, na rojstni dan predsednika Roosevelta, ki je bil sam žrtev te bolezni in ki je prvi sprožil to idejo ter pozval narod v boj zoper to epidemijo. Na ta dan, to je na 30. januarja se bodo vršili po vsej deželi plesi in razne prireditve, da se istočasno praznuje predsednikov rojstni dan, obenem pa nabere nekaj denarja za ta potrebni sklad. V tem tednu se bo pisalo in govorilo samo o tem in samo z namenom, da se zgradi sklad za pomoč tem žrtvam ter pomaga znanstvenikom, da izsledijo klico, ki povzroča to bolezen ter da največjo sredstvo proti njej.

Prešlo leto so bile tri epidemije te bolezni in sicer v Detroitu, Buffalo in v South Carolina. Leta 1916 je postalo 30.000 oseb v Zed. državah žrtev te bolezni.

V Clevelandu je bilo najviše število te bolezni leta 1930, kot poroča zdravstveni komisar dr. Knapp, z 175 slučaji. Od teh jih je umrlo 11, drugi so pa večinoma ostali pohabljeni za vse življenje. Kakor pravi dr. Knapp, moramo postati na to bolezen pozorni, kadar naraste število žrtev nad sto. Tedaj se že lahko reče, da je to epidemija. 70 odstotkov teh žrtev je med otroci pod 10 leti.

Otroška paraliza se ne napove. Nihče ne ve, kdaj bo udarila. Ni posledica ekonomskih ali zdravstvenih razmer. Dosti že vedo o tej bolezni, dosti pa tudi še ne. Zdravniki že poznajo nekaj sredstev, s katerimi pomagajo prizadetim, toda ne poznajo pa še sredstva, da bi se bolezen preprečila.

Toda upati je, da se bo zdravniški vedi nekega dne posrečilo najti sredstvo, s katerim se bo preprečilo otroško paralizo, kakor se je po dolgem raziskavanju in poskusih posrečilo najti sredstvo zoper davico. In za to zdravstveno raziskavanje in poskuse je treba denarja, zelo dosti denarja in dosti dela. Zato se je pa vpeljala v Zed. državah hvalovredna in človekoljubna navada, da se vsako leto vrši kampanja, v kateri vsak pomaga po svojih močeh za zbiranje tega sklada. Nihče ne more reči, da je nedotakljiv za to bolezen, on ali njegovi otroci. Zato je pa tudi prav, da tudi mi Slovenci pomagamo večati ta sklad ter tako pomagamo pobijati to uničevalko človeških življenj. Vsaka desetica bo storila svoj del.

V ta namen bo slovenska prireditve v SND na St. Clair Ave. v torek 30. januarja, začetek ob osmih zvečer.

KUPITE VSTOPNICO

za

"Slovenski Rooseveltov večer"

30. JANUARJA

SLOV. NAR. DOMU NA ST. CLAIR AVE.

WINNETOU

Pe nemikem tavraku K. Maya

1940		JAN.		1940		
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

26.—Miss Fern Long obdržava predavanje v javni knjižnici na 55. cesti in St. Clair Ave.; predmet: "Politični vpliv v češki literaturi." Predavanje je pod avspicijo jezikovne kluba.

27.—Maškaradna veselica skupnih društev na Jutrovem.

27.—Roust-About Club ples v Twilight Ballroom.

27.—Gospodinjski klub v Newburgu priredi ples v SND na 80. cesti. Servirala se bo fina večerja.

27.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ plesna veselica v SND na St. Clair Ave.

27., 28., 29.—Mladinski oddelki društva Najsvetejšega Imena priredi Minstrel Show v šolski dvorani sv. Vida.

FEBRUAR

3.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškaradno veselico.

3.—Društvo Dom št. 25 SDZ priredi veselico v SND Maple Heights.

3.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.

3.—Predpustna zabava Svetovidskega odra in Baragovega zboru, šolska dvorana sv. Vida.

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

3.—Predpustna veselica Slovenske zadrzne veze v zgornji dvorani SDD na Waterloo Rd.

4.—Podružnica št. 3 S. M. Z. priredi igro in maškeradni ples v Slov. domu na Holmes Ave.

4.—Predpustna zabava Svetovidskega odra in Baragovega zboru, šolska dvorana sv. Vida.

6.—Predpustna zabava Svetovidskega odra in Baragovega zboru, šolska dvorana sv. Vida.

10.—Amigos Club ples v Twilight Ballroom.

25.—Podružnica št. 50 SZZ predstava v avditoriju SND.

MAREC

30.—St. Vitus Cadets ples v Twilight Ballroom.

31.—Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. priredi spomladanski koncert v avditoriju SDD na Waterloo Rd.

APRIL

6.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v avditoriju SND.

6.—Klub Slovenskih vdov plesna veselico v Knausovi dvorani.

6.—Skupna društva Zapadne slovenske veze prireditev v SDD na Waterloo Rd.

7.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

14.—Društvo sv. Helene, št. 193, KSKJ obhaja 15-letnico obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

14.—Mladinski pevski zbor Zvončki koncert v Narodnem domu, West Park.

14.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Spomladanski koncert samostojne Zarje.

27.—Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

MAJ

4.—Časna straža SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

Posestniki na noge

Ko sem čital v torkovi številki Ameriške Domovine, glede vodnih računov ali tistih 25% je ravno tako kot bi vzel iz enega žepa pa dejal v drugega. Posestnik mora pa vseeno vse plačati. Po mojem bi bilo najbolj pošteno in pravično tako in bi se tudi dalo napraviti.

V nekem sosednjem mestu imajo "midre" za vodo ravno tako kakor za plin in kolikor jo posamezna stranka porabi toliko plača in potem pa naj toči kakor hoče. Jaz mislim, da bi se je polovico manj porabilo, saj se daje teče kjerkoli se odpre, če pa človek kaj reče, ti pa zabrusijo nazaj: "saj plačam najemnino."

Posestniki na noge in tudi councilmani z nami, če je "midre" za plin, naj bo pa še za vodo in tako bi bilo pošteno. Jaz jo plačam \$45.00, kar vem, da je polovico preveč. Kako bi se to naredilo, dosti moči in vse se naredi, če se pravilno začne. Če se bomo združeni potegnili in začeli kjer se da, bo mogoče uspeh. Pozdrav vsem čitateljem tega lista, P.G.

Iz Beech Grove, Ind.

Naj se zopet malo oglasim iz naše naselbine. Ni še dolgo, ko smo imeli tako lepo vreme, da je že skoro vsak mislil, da sploh ne bomo imeli hude zime letos, a smo se prav pošteno zmotili. Sedaj nas je starka zima že prav pošteno pobožala in tako raje ostanemo v hiši pri topli peči. Tukaj, v Beech Grove, ni tako kot je v Clevelandu. Tam lahko greste vsak večer sem ali tja, vsak večer imate seje ali pa druge zabave.

Tukaj vsega tega ni, posebno ne za Slovence, ker nas je premalo. Kar se pa dela tiče, je pa kakor povsod. Sedaj še nekak gre, a se ne ve kako dolgo bo to držalo. Sicer je že malo pozno, a naj vseeno malo omenim kako smo se imeli tukaj ob božičnih praznikih. Imeli smo se prav dobro.

Na božični večer smo bili povabljeni k Mr. L. Pelko, več družin skupaj in prav lušno je bilo. Izvrstno so nam postregli in tako nam je potekel božič. Na stregu leta večer smo se pa zopet zbrali pa pri Mr. in Mrs. Sedej in zopet se nas je zabavalo pet družin skupaj. Tudi Mrs. Sedej nam je postregla z vsemi dobrotami. Mr. Sedej je pa prinesel tistega od zida. Hvala obema!

Zdaj pa še malo kaj drugega. Omeniti moram, da smo ženske tukaj v Beech Grove precej zaposlene z ročnimi deli. Jaz nisem še z enim gotova, pa že drugo začnem in tako mi dnevi hitro potečejo in ravno tako tudi večeri in sama ne vem kako bo, kar prekratka bo zima. Omeniti moram tudi, da Mrs. Sedej pleče "svedre" za Rdeč križ, to je jako plemenito delo. Gotovo ste tudi v drugih naselbinah čitale v ameriških listih, da se prosijo ženske, da bi napletele več sto "svedrov." Če je katera pripravljena kaj takega delati, kar lahko piše na Rdeč križ in ji bodo od tam poslali volno in mero, ampak vedite, to delo je brezplačno. To je samo dobro delo v prid Rdečega križa. Pozdrav vsem čitateljem, Tončka Kuhar.

Iskalci min

Ime "iskalec min" ima za kopnjaka na sebi neki resni in skoraj grozotni prizvok. Se iz svetovne vojne je znano, da ima ta vrsta orožja poleg podmornic vedno največje izgube. Zato je opaziti na obratih mož, ki odhajajo z brodovjem iskalcev min na svoje težavno delo, vedno resen izraz.

Čim dalje prodira brodovje v ogroženo morje, tem viharnejše postaja to. Visoki valovi udarjajo preko krova in brizgi sega-

jo do poveljniških mostov. Moštvo je obleklo poollene plašče. Brodovje prodira v široki črti, na poveljniških mostovih sprejemajo optične signale in oddajajo dalje. Vodilni brod je oddal nenadno povelje: "Iskalne priprave v morje!" Težke priprave v morje!" Težke priprave so kmalu nared, možje pa morajo krepko prijemati.

Brodovi vozijo z veliko brzino skozi viharne noči. Razporejeni so tako da morejo široko proggo, ki jo prevozijo, z zanesljivostjo proglasiti za prosto min. Straža z največjo pozornostjo opazuje iskalne priprave, ali se je ujela kakšna mina vanje. Zavaljo stalne nevarnosti, da zadene mina ob brod, imajo vsi možje rešilne pasove na sebi. Nenaadno se oglašajo svarilno povelje ki zove na poplah. Vse plane na krov, vsak odide na svoje mesto, pripravijo se topovi. Daleč sprejda je videti dve luči in vse gleda z napeto pozornostjo tja. Ko se izkaže, da ladja, ki ji pripadeta luči, ni nevarna, se alarm zaključuje.

Protj jutru šele se zaključuje tudi zastavljena naloga. Brodovje se napoti domov. Ko se brodovi zasidrajo, je vse zadovoljno, da je šlo brez nesreče. Iskalci min ne prinašajo domov nobenih velikih in vidnih uspehov. Toda njih delo je neogibno potrebno v vojni dobi. Brez tega dela bi se morala ustaviti še tista omejena trgovinska plovba, ki je mogoča v vojnem času.

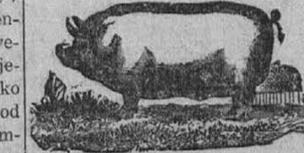
IZ DOMOVINE

Dve žrtvi ubijalcev. Nedaavno je posestnik Josip Drozg pri Sv. Petru na Medvedovem selu v prepiru napadel 73 letnega posestnika Petra Tramška v njegovem hlevu. Udaril je Tramška večkrat z motiko ter mu prebil lobanjo. Tramška so prepekljali v celjsko bolnišnico, kjer je te dni umrl za poškodbami. Drozga so aretirali. Pred kratkim pozno zvečer se je pojavil 38 letni Franc Babin iz Mozirja vinjen pred štubejevo gostilno v Mozirju. Ker je bila gostilna že zaprta, je začel razbijati po vratih. Nato pa so mu odprli. V kuhinji je bilo več fantov, ki so tam pili. Ko je začel Babin v vinjenosti groziti gostilničarki, so ga fantje vrgli iz gostilne. Ker pa je zunaj še dalje kričal in zmerjal, sta stopila brata Franc in Ivan Solar ven, napadla Babina in ga udarila večkrat z lato po glavi. Zjutraj so našli Babina blizu gostilne mrtvega. Oba Solarja so orožniki aretirali.

MALI OGLASI

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

REJENI PRAŠICI

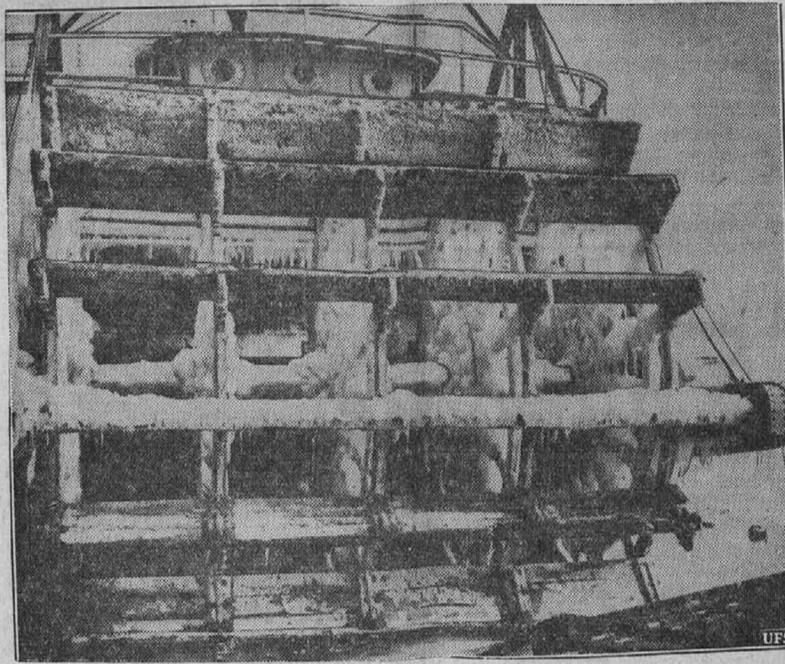

Naravnost z dežele. Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od oblasti. Meso v kosih, šunke, plečeta, loins, izvrsten špeh. Koljemo vsak četrt tek. Dopoljemo na dom vsak petek. Dobite tudi izvrstno goveje meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ
Vine Street, Willoughby, O.
Telefon: Wickliffe 110-J-2

DO 20% POPUSTA

dobite na novih Maytag pralnih strojih. Dobite tudi popust za vaš stari pralni stroj.
NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

Pogonsko kolo parnika na Ohio reki, ki je zamrznila do obeh bregov pri Cincinnatiju.

Tako je izgledalo na krovu neke ribiške ladje, ki jo je zadela bomba iz nemškega letala.

"Sedaj mu pravijo Old Firehand."

Tiho sem obsedel.

Za hip se mi je odgnila zavesa, pogledal sem na oder življenja in videl odlomek, le kratak odlomek en tistih dram, ki se dogajajo na divjem zapadu prav kakor pri nas in ki izoblikujejo njegove junake v molčee, trde, večkrat tudi neizprosno značajne. Da sta tudi Winnetou in Old Firehand junaka take drame. Nikdar bi ne bil tega mislil.

Nisem imel pravice, da bi vprašal še kaj več. Pa menda mi je bilo na obrazu zapisano, da bi rad vprašal.

Old Firehand je pomolčal pa nadaljeval:

"Pustiva preteklost, sir! Pa če bi hotel o njej govoriti, zares, vi bi bili prvi, ki bi mi jo razodel. Kajti vzljubil sem vas v tem kratkem času, odkar smo skupaj."

"Hvala, sir! Odkrito vam povem, da tudi jaz nisem čisto brez čuten."

"Vem vem! Ste tudi obilo dokazali! Brez vas bi bil izgubljen v tisti noči ob železnici tam dole. Vražje huda mi je prešla, krvavel sem kakor obstreljen bizon in da niste prišli, po meni bi bilo."

Le eno mi je žal. Da namreč svojega računa s tistim Tim Finneyjem nisem mogel sam poravnati. Tole svojo roko bi dal, da bi ga dobil pod lastni noži!"

Kruto, neizprosno sovraštvo je šinilo po njegovem sicer mirnem in odkritem obrazu, oči so se mu bliskale in pesti je stiskal.

Njegov račun s Parranom ali Tim Finneyjem je moral biti prav velik. Ali je bil v kaki zvezi z njegovim in Winnetouovim romanom?

Priznam, da sem bil silno radoveden. Vsak drug na mojem mestu bi bil. Saj sem vendar prvokrat zvedel, da je moj Winnetou ljubil dekle.

Ali bo njegova skrivnost za vedno ostala skrivnost?

Potrpeti sem moral.

Molče sem obsedel, le včasem sem se zgenil in popravil ogenj.

Pri eni teh kretenj se mi je zableščal na roki prstan, spomin na tisto strašno noč, ko sem mladega Harryja rešil iz plamenov New Venanga.

Old Firehandovo bistro oko je ujelo blesk, gledal je nekaj trenutkov prstan, pa osupel vprašal:

"Prstan imate na roki —?"

"Da. Pa seveda ni moj."

"Ni vaš —? Odkod pa ga imate?"

"Spomin mi je na eno najstrašnejših ur življenja."

"Bi ga smel videti?"

"Prosim!"

Dal sem mu ga.

Hlastno je segel po njem. Pa komaj da ga je pogledal, je šinil pokonci in skoraj strastno je vprašal:

"Od koga ste ga dobili?"

Neverjetno razburjen je bil. Kar razumel ga nisem.

Začuden sem dejal:

"Dobil sem ga v New Venangu od nekega mladega človeka."

Sunkoma in hripavo je vprašal:

"V New Venangu ste bili —?"

Pri Forsterju —? Ste videli Harryja —? Pravili ste o najstrašnejši uri svojega življenja —. Ali se je nesreča zgodila —? Kaka —? Povejte!"

"Nesreča, ki bi me bila stala življenje, da me ni rešil moj do-bri Swallow."

Segel sem po prstanu.

Umaknil mi ga je.

"Pustite!" je dejal. "Vedeti moram, kako je prišel prstan v vaše roke. Pravico imam do nje-ga, večjo in svetejšo pravico, ko katerikoli drug človek na svetu."

"Pomirite se! Če bi mi kdo

drug ko vi ne hotel dati prstana, bi ga prisilil, da mi ga mora vrniti. Vam pa bom poročal, kako sem ga dobil. In mislim, da mi bodele tudi vi dokazali svojo pravico do prstana."

"Pripovedujte! Pa vedite tudi vi, da bi bil tale prstan smrtna obsodba za vsakega drugega človeka! Vam pa zaupam. Pripovedujte!"

Poznal je Harryja, poznal je Forsterja. Ves razburjen je bil, ko je spoznal prstan. V kaki zvezi je bil s prstanom, s Harryjem in Forsterjem —?

Sto takih in sličnih vprašanj mi je sililo na usta. Pa premagal sem se in pripovedoval.

Na laket naslonjen je ležal pri ognju, meni nasproti, vsaka poteza na njegovem obrazu je govorila o napetosti, s katero je poslušal. Od besede do besede je rastlo njegovo razburjenje in ko sem mu pravil, kako se je vnelo olje, kako sem zagrabil Harryja in skočil z njim na konja, je planil na noge in vzkliknil: ●

"Človek, edino kar ste mogli storiti, da ste ga rešili! Trepetam za njegovo življenje! Pripovedujte! Brž pripovedujte!"

Tudi sam sem vstal. Spomin na grozote tiste noči me je razvnel, razburil. Drug drugemu sva si stala nasproti, vse bliže mi je prihajal, ustnice so se mu odprle, kot da mi hoče vsako besedo izpit iz ust, oči so se mu razširile in visele na mojih ustnicah in njegovo telo se je zvi-jalo, kot da še sedim na dirjajočem Swallowu, kot da sam plavam z njim po plamenatih valovih in v blazni, slepi naglici hlasta po strmi, grebenasti steni navzgor. Prijel me je za roko in jo nevede stiskal, da bi bil zakričal, hropeče in stokajoče je dihal, prsi so mu valovele kakor pod strašno težo.

"Heavens —! si je globoko oddahnil, ko je čul, da sem le srečno prišel na rob goreče kotline in da sem rešil otroka. "Strašno je bilo — strašno —! Bal sem se, trepetal sem, kot da se sam borim s tistimi plameni. In vendar sem vnaprej vedel, da ste se rešili in da ste rešili tudi Harryja —. Kajti sicer bi vam ne bil dal prstana —."

"Ni mi ga dal."

"Ne —?"

"Izmuznil se mu je. Niti opazil menda ni izprva, da ga nima več."

"Izmuznil —? Kako —?"

"Uiti mi je hotel nazaj v gorečo dolino. Držal sem ga za roko, zadrževal sem ga. Pa iztrgal se mi je in prstan mi je ostal v roki."

"Torej pa bi bili morali tujo lastnino nemudoma in brez odloga vrniti pravemu lastniku —."

"Saj sem hotel. Pa ušel mi je. Šele drugi dan sem ga videl v dolini v družbi nekih ljudi, ki so ušli ognju, ker stoji njihova hiša visoko na pobočju v gornjem koncu doline."

"In povedali ste mu, da je izgubil prstan —?"

"Hotel sem vsaj. Tudi vrnil bi mu ga bil. Pa me niso pustili blizu. Celo streljali so na mene in me dolžili, da sem jaz kriv požara, da sem strahopetnež, da sem bežal, mesto da bi bil rešil vse prebivalce naselbine. In še mnogo drugega. Seveda sem se obrnil, otresel prah z nog in šel."

"Da da! Tak je, čisto tak! Nič bolj ne sovraži ko strahopetnost. Mislil je, da nimate poguma, ker niste vrnili Forsterju sunka —."

In kaj se je s Forsterjem zgodilo?"

"Ne vem. Čul sem, da so se rešili le tisti, ki so stali pri hiši na pobočju. Vse drugo je požrl in uničil plamen."

"Strašno —! Pa pravična kazen za njegovo drzno in sebično počenjanje. Dragoceni petrolej je zlijaval v potok, samo da bi nagljal cene —."

Ko so hrasti šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Ščenek, ki se mu je nenavajeno klicanje po četovstvu dobro zdelo, se je nasmehnil in vrgel petpudno vrečo kakor blazino na ramo; Tjurja je storil isto; ostali so položili svoje vreče počez na droge in jih nesli v dveh.

"Pa imamo žita!" se je veselil Tjurja. "Ga je še dosti ostalo v špilji?"

"Se za dvakrat toliko ga bo!" je odgovoril Ščenek. "Vse prevlečemo. Eh, ko bi se dalo s kojnim priti!"

S tovorom je bilo nazaj mnogo teže hoditi in Pogankin je nekajkrat napravil odmor, da bi se utrujeni ljudje odpočili.

Začelo se je svitati, samostana pa vendar še ni bilo blizu.

Pogankin je z nemirom pogledoval na vedno bolj blede nebo in na puščobno cesto, toda ne spredaj he zadaj ni bilo opaziti nič sumljivega.

Ze je sonce pogledalo na cesto, ko je Pogankin slednjič zavil s svojim oddelkom vstran in ga peljal naravnost skozi gozd h Kamenki. Kmalu se je začelo njeno šumenje in se je pokazala globoka, s košatim in gostim leščevjem zarasla soteska: do samostana je bilo potemtakem prav blizu.

Samostanci so komaj zadrževali z drogov valeče se vreče, ko so se, zdaj padaje zdaj vstajaje, začeli spuščati po strmimi. Prav ob vodi so se skrili v grmovje kresnega grozdčija in čakali — odkod se bo oglasil krik vrana. Toda razen šumenja reke in petja penice niso čuli nič.

Naj je Pogankin še tako opazoval nasprotni, ves in na gosto z leščevjem, grozdčjem in robidovjem zarasli breg, toda kje se nahaja tajni hodnik, ni mogel uganiti.

"Saj nismo tod ven prišli!" je rekel za Pogankinovo Ščenek. "Tukaj, glej, ni kamnov, mi smo šli pa po kamnih čez!"

In res ni bilo na reki prav nikakih debelih kamnov.

Pogankin je sprevidel, da je zgrešil kraj, in sklepal: če gredo po toku nizdol, tedaj zadenejo naravnost na Nemce, dočim jih pustijo za seboj, ako krenejo navzgor. Tam, ob gornjem toku reke, se je po njegovem mnenju moral nahajati tudi podzemeljski hodnik.

Pogankin je dvignil svoje, nekoliko oddehnivše se tovariše in jih, da bi bilo laže iti, peljal naravnost po vodi in po melinah.

Rečica je napravila ovinek, potem drugega, tretjega . . . sonce je že visoko vzhlo, kamnov pa ni bilo in ni bilo. Spet se je bilo treba skriti pod goste vitice z brega visečega hmelja in robidovja in počivati.

"Vran kriči!" je spregovoril Tjurja in pokazal z roko poševno predse, v stran samostana.

Vse je nastavilo ušesa: oddaljeni krik se je ponovil nekolikokrat.

Pozabivši trudnost so samostanci pograbilili svoje vreče in nosila, prešli čez reko in se začeli prerivati skozi grmovje.

Krik je postajal razločnejši. "Zdaj smo doma! Zdaj je hodnik pred nosom!" so začeli veselo govoriti oživelci samostanci.

Pogankin, ki je šel naprej, se je s holmca ozrl, kje so ostali, in se zdržnil: za njimi se je, kakih dvesto seznjev daleč, vlekel iz goščavja oddelek Nemcev.

"Žurite se, žurite se!" je zašepetal, skočivši k svojim in mahaje z roko: "Nemci so za nami!"

Toda ljudje so se že tako ali tako udirali v svišč do kolen in jim je bilo popolnoma nemogoče, da bi podvživali korake; Nem-

ci so jih opazili; rezko so zadonele trobente in hlapci so se naglo začeli razprševati, da bi oklenili Pečerce z železnim polkrogom.

Doneči klic trobent, pomnožen z mnogokratnim odmevom, se je razlegnil daleč naokrog.

Dva sta izpustila vrečo. "Ne mečite vreč proč!" je zakričal Pogankin in skočil, da bi jo pomagal vzdigniti. "Hodnik je blizu, se pridemo!"

Krik vrana se je oglasil prav blizu.

S poslednjimi močmi so se samostanci povzpeli na zadnji griček in pred njimi je zazelenela odprta ravna jasa in polje. Na njem je ležal debelo napet, crnil konj; z njega je zletelo nekoliko vranov, ki so, težko mahaje s krili, krakajoč odleteli v gozd. Ta njihov krik so imeli samostanci za dogovorjeni klic. Okoli in okoli ni bilo ničesar, kar bi bilo vzhodu in podzemeljski hodnik podobno.

"Izgubljeni smo!" je rekel Pogankin in prepadel.

Spredaj so se iz popolnoma bližnjih grmov zasvetila kopja in kakor lavina so se pokazali množični Nemci, ki so na klic k orožju prihiteli iz tabora.

"Bratci, naša smrt je prišla . . ." je obupno spregovoril nekdo in izpustil nosila iz rok.

Vreče so zletele v travo, še trenotek, in prav tam bi bile tudi sekire in kopja Pečercev, oni pa bi se razleteli kakor zajci, toda Ščenek in Tjurja sta skoraj hkrati skočila naprej.

"Stoj, nikamor z mesta!" je zavreščal Ščenek, pobledel kakor kreda in zamahnil s svojim strašnim drogom. "Glavo mu raztreščim, kdor se gane!"

"Kam boste bežali, tepci?" je zakričal Tjurja. "Poglej okoli saj so nas krog in krog oklenili! Bi mar radi v nemških ječah poginili? Bratci, mi smo Rusi, ali ne?"

"Vemo, Rusi smo!" je odgovoril nekoliko glasov. Stari borci so se zavedeli in postalo jim je sram strahu, ki se jih je bil skoraj polastil.

Vsi so se hitro strnili v eno gručo.

"Zakaj bi bežali — sami udarimo nanje!" je v divji radosti kričal Tjurja nadalje. "Ali še nismo videli spake smrti? Fej jo bodi! Kadar pride ona — stoj, ne uideš ji. Ne osramotimo se v poslednjih trenutkih! Držite se, Nemčurji! Alo, bratci, žalost v koš, zapojmo!" In privlekel je iz nedrij tamburin in ga potresel nad glavo.

"A mi zapojemo . . . in pa zaplešemo!" je začel z rezkim glasom, se sključil, drobnel z nogami in tolkel po tamburinu.

Nekoliko smelih glasov je pritegnilo; njim so se pridružili drugi in zdajci je kakor vihar zakročila in narasla plesna pesem. Vseh se je polastila divja vzhlicnost.

Tjurji je zlezal šlem na zatilnik; pograbil ga je, treščil z njim ob tla, vrgel kvišku roke s tamburinom in helebarde in šel v plesnem koraku naprej; pred njim se je, z živalsko peno na ustih in krepko stiskaje drog, spustil v počepko Ščenek.

Za njima so šli, povesivši sekire in kopja, sklonivši glave kakor biki, pripravljene planiti v boj, z ramo ob rami, s krvavimi očmi, Pečerci; Pogankin je potresal s kopjem in rjul nekaj nerazumljivega.

Nemci, ki so bili samo še štiri-deset korakov od njih, so se zdajci ustavili in njihova črta se je nalomila v zobce; tisti del, na katerega so šli Pečerci naravnost, se je umaknil: neobičajni in stra-

šni so bili videti ljudje, ki so sli pojoč in plešoč v očitno smrt! "Hurra-a!" je zarjul deset korakov pred Nemci Ščenek in gruča kakor razjarjen zober hrabrih ljudi se je vrgla na stotero sovražnikov.

Začelo se je besno, še nevideno klanje; tako se potem cele veke ni več ponovilo pod pečerskim obzidjem, ki je marsikaj videlo.

Še komaj je začelo bledeti nebo, že je začel krakati vran pri vzhodu v tajni hodnik.

Vzšlo je že tudi sonce — o odhodnikih pa ni bilone duha ne sluha. Oče Mark je dvakrat poslal sle k ljudem, ki so stražili hodnik, sam prišel, stopil prav do vode in pozorno opazoval nasprotni breg — nihče se ni pokazal na njem.

Vznemirjati so se začeli tudi drugi. Jeremija še do zore, kakor je sedel, ni šel z zobca ogelnega stolpa med južnim in zapadnim obzidjem in je prisluškoval s sklonjeno glavo.

Ob vzhodu sonca je kljub nezonsno boleči roki in vročici, ki se je začela, prišel k njemu Ščenek, potem pa tudi oče igumen s kletarjem.

V nemškem taboru in v gozdu za njim je bilo vse tiho.

In zdajci so iz gozda naravnost proti stolpu zadoneli in liki poskočili po obzidju zvoki trobent. V taboru so se odzvali drugi; videti je bilo, kako so Nemci grabili za orožje in v celih tolpah v teku drevili nekam nazaj.

"Mar je to poplah? . . ." je spregovoril Ščenek, sledeč jim.

"Niso li naši tam?" je zagodel Jeremija in se dvignil.

"Kak pa, da bi tako . . . saj hodnik je, glej, kje . . ." je raztreseno rekel oče Serafim in kazal z roko na desno. "Da so oni tam?!"

Oddaljen, slaboten "hura" je priletel stoječim na uho.

"Oni so!" je zdajci ušlo vsem hkratu.

"Treba jih je oteti! Na izpad!" je ves iz sebe zakričal Jeremija in tekal na vso moč nizdol po lesenih, pod njih bobnečih stopnicah.

"Vsi za menoj!" se je razlegal njegov gromovit glas že pod obzidjem.

"Kam, kam?" je planil pokonci izbegani igumen. "Čemu? Ni treba!"

"Treba, oče Paisij!" je trdo

rekel Ščekin in zagradil igumenu, ki se je hotel spustiti za Jeremijo, pot. "Propademo vsi, ako začnemo v nesreči ostavljati svoje!"

"Saj so oni z mokočico tam . . . kako pa . . ." je mehko, skoraj vprašaje pristavil kletar in nagnil svojo z oljem namazano glavo prav na ramo.

Igumen se je obrnil, se prijel s prsti za rob zobca in, gledaje v polje, odrevenel.

A spodaj so kakor razkropljena stepna čreda že tekali in mahali z orožjem ljudje. Pred vsemi je kakor na črnih krilih, z vihrajočimi lasmi in s sekiro v roki letel menih Jeremija.

S stolpa je bilo videti, kako se je dirindaj pri Nemcih povečal. Izpadu je jahalo nasproti nekoliko vitezov v oklepah; za njimi je zamigotala pehota.

Najogromnejši izmed jezdecov, oblečen vrh oklepa v bel plašč s črnim križem na prsih, je nastavil dolgo kopje in v težkem skoku jezdil naravnost na Jeremijo.

Na stolpu so zakričali: tam je bilo videti, da je kopje predrlo slednjega skozi skoz. Toda tako se je samo zdelo. Jeremija je odbil s sekiro kopje vstran in sunil z njo konja pod trebuh; konj se je vzpel na zadnje noge, sedel na zadnjico in se zvalil na bok. Prav po čudu se je vitezu posrečilo zdrsniti s konja, obdržati se na nogah in planiti na Jeremijo.

Dve velikanski telesi sta se

spoprijeli, splekli in zavrteli v besnem plesu, teroč in stiskajoč drugo drugo; prah ju je zakril v oblak.

In zdajci je bilo vidno, da je železni človek razklenil in spustil roke ter vrgel svojo s šlemom zakrito glavo vznak. Črni ga je oprjel pod pasom, vzdignil, zviška treščil z glavo in rameni ob tla ter se ni zmenil za noge, ki so medlo čmeknile na zemljo.

In ko je še pograbil svojo sekuro, zamahnil z njo in se vrgel na Nemce, ki so bili od strmenja odreveneli, je vse zbežalo pred črnim sovragom.

Kakor gorska reka so pridrevili; Pečerci na nemški tabor, ga predrli in zažgali ta del gozda, za katerim so se nahajali njihovi zablodivši tovariši.

"Le kaj mečkajo, kaj mečka-

jo?" je trdil igumen, ne da bi odvrnil oči od gozda, in čakal, kdaj se vrnejo njegovi: ti se še vedno niso pokazali. "Saj odrežejo tepce, Bog se usmili!"

"Nemci, Nemci, nova vojska jih gre!" je, kakor da hoče svarit svoje, zdajci zakričal s slabitnim starčevskim glasom in ves iz sebe začel z dlanjo biti po obzidnem zobcu.

"Hej, Vasja, Bog mu daj zdravje!" je čez trenotek zavpil in ob raz se mu je razjasnil; spodaj

se je kakor izpod zemlje nova reka samostancev: Ščekin, ki je od strani udaril nemško pomoč, ki je hitela vati rojake in nameravala zati od samostana Pečerce, se zaril v boj.

Nemci so se ustavili in umikati nazaj; polje se je znilo.

(Dalje prihodnjic.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Diana Lewis, ki se je poročila z filmskim igralcem William Powellem.

Hore-Belisha, angleški vojni minister, ki je moral pod pritiskom odstopiti. Razumel se ni z angleškimi generali.

William Seeds, bivši angleški poslanik v Moskvi, ki se je vrnil v London na daljše "počitnice."

Voda in para se je drigala 10 nadstropij visoko v New Yorku, ko je počila vodna cev in pokvarila tudi odvodni kanal.

Martti Heino, predsednik finskih vojnih veterancev v Ameriki, je odšel z 70 drugimi prostovoljci na fronto. Zraven je njegova žena.

Zaupanje

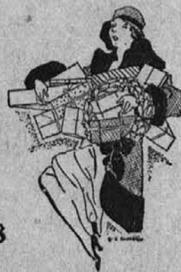

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM,
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%
ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dveh osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢